

N:o 64.

Af Herr A. Adlercreutz: Med förslag till ändring af 1 § i Kongl. Förordningen den 21 Mars 1844 om förbud mot lotteriinrättningar.

Uppå Rikets Ständers underdåniga framställning rörande ej mindre fortfarande förbud mot enskilda lotterier, än äfven upplifvande af det i äldre författningar stadgade förbud mot försäljning af lotter här i riket för utländska lotteriers räkning, utfärdade Kongl. Maj:t den 21 Mars 1844 nådig förordning, hvarigenom i 1 § stadgades, att lotteri ej finge af någon inrättas och öppnas för allmänheten och att ej heller vore tillåtet att för egen eller andras räkning utbjuda eller afyttra lotter till penningars eller annan lös eller fast egendoms bortlottande inom eller utom riket.

Under senare åren hafva emellertid företag kommit till stånd, som, ehuru icke hänförliga under nämnde förordnings bestämmelser, likväl innebära hela karakteren af de förbjudna lotterierna och sålunda verka i samma skadliga riktning som dessa. Särskildt anmärkningsvärdt är, att dessa företag synas med en viss förkärlek vilja anknyta sig till literär förläggareverksamhet och dermed på ett betänkligt sätt hota att inom litteraturens område utöfva ett förderffigt inflytande.

I ändamål att en dam må sättas mot de af mig nu antydda lotteriföretagen, hemställer jag att Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla, att 1 § af ofvanberörda förordning måtte erhålla följande förändrade lydelse att tillämpas från och med 1881 års början:

“Lotteri må ej af någon inrättas och öppnas för allmänheten. Under lotteri inbegripes hvarje företag, så anordnadt, att en på lottdragning eller annan likartad tillfällighet beroende möjlighet erbjudes en eller flere deltagare att utöfver de fördelar, som hvarje deltagare tillkomme, undfå en särskild vinst.

Ej heller vare tillåtet att för egen eller annans räkning utbjuda eller afyttra lotter till penningars eller annan lös eller fast egendoms bortlottande inom eller utom riket, eller att i öfrigt till lotteriföretags genomförande lemna sin medverkan.»

Stockholm den 26 Januari 1880.

Axel Adlercreutz.

N:o 65.

Af Herr A. Adlercreutz: Angående tillägg i 3 § Tryckfrihetsförordningen.

Under det att lotterier äro i Sverige förbudna, synas de i några af våra grannländer omhuldade och blomstra, och beklagligtvis äro de svenska män och kvinnor, som deri deltaga, ingalunda få. Att alldeles förhindra det deltagande i de utländska lotterierna, hvilket förmedlas genom den enskilda korrespondensen, torde icke låta sig göra, men deremot ligger det inom de lagstiftande myndigheternas makt att undanröjda de lockelser till deltagande, hvilka i form af inbjudningar, lotteriannonser och vinstlistor genom pressen offentliggöras och bland allmänheten kringspidas. Inom pressen sjelf hafva röster för en sådan åtgärd höjt sig, och vågar jag alltså härmed föreslå, att i den ordning, som för ändring af grundlag finnes föreskrifven, Tryckfrihetsförordningen varder sålunda ändrad, att i § 3 omedelbart efter mom. 13 och före §:ns slutpunkt inskjutes ett nytt moment, så lydande:

»14:o) Inbjudningar till lotteri, äfvensom lotteriannonser samt vinstlistor för enskilda eller utländska lotterier. Brottet straffas med böter högst Etthundra Riksdaler.»

Stockholm den 26 Januari 1880.

Axel Adlercreutz.
